

Sangwoo Kim

TEXT: HENRI VERREET • FOTOS: REBECCA MAEDER I HENRI VERREET

Sangwoo Kim és un jove ceramista coreà la vida i trajectòria professional del qual són un bon exemple del món multicultural en què vivim avui. Sense renunciar a les seves arrels ha anat incorporant influències occidentals al seu treball; de fet, avui viu en un poble de la Borgonya, França, on està muntant un nou taller amb la seva parella, la ceramista suïssa Rebecca Maeder.

Ell recorda com, en visitar una exposició de ceràmica artística a Suïssa, li xocà la complexitat i l'individualisme de les peces, que li van semblar excessives i carregades d'un simbolisme massa personal. Tampoc trobava molt sentit en veure treballar la seva nova parella fent *pitfiring* amb les seves peces escultòriques.

Corea és un país amb una extensa i rica tradició ceràmica, enfocat a l'utilitari. Encara avui, els coreans senten molt afecte per les peces artesanals i atuells d'ús diari, tradició similar a la japonesa. Sangwoo no prové d'una família amb arrels en la tradició terrissera. No obstant això, durant els seus anys d'educació secundària desenvolupà un gran interès per les artesanies i va començar a examinar materials com la fusta o el fang. Quan es va llicenciar en Belles Arts el 2004, ja havia tingut la possibilitat d'explorar molts materials i les seves possibilitats per a l'arte-

sanía, però sentia la necessitat d'un aprenentatge en profunditat. Al sud de la península coreana va trobar uns tallers on va aprendre i perfeccionar les habilitats necessàries per fer els tradicionals recipients d'*Onggi*. Aquests contenidors de grans dimensions es fan servir tradicionalment per elaborar salses, verdures i pastes de llegums fermentades, uns ingredients fonamentals en la cuina coreana; les superfícies esmaltades però microporoses dels *Onggi* creen un ambient propici per a la fermentació. Es fabriquen íntegrament a partir de planxes de fang que s'estiren tirant-les a terra repetidament fins a aconseguir la longitud i el gruix desitjats i amb aquestes es construeixen les parets, batent el fang amb unes paletes de fusta, fins a arribar a alçades i volums considerables.

Després de dos anys d'aprenentatge en diversos tallers, es va establir en el seu propi espai, on es va dedicar a elaborar peces utilitàries. Quan va venir a Europa per primera vegada no només va trobar la que seria la seva nova parella, també es va enfrontar a la idea de la peça de ceràmica com objecte purament artístic. Trobant un punt de partida en uns còdols arrodonits i agradables al tacte, va buscar traduir aquesta senzillesa de la forma a uns objectes que s'assemblen a les pedres dels rius. Usant sempre les mateixes tècniques de construcció que va aprendre

dels terrissaires, aquest cop crea formes tancades, polint-les fins a aconseguir un acabat de mirall. Finalment deixa que el foc els infongui personalitat i color durant un llarg pitfiring. És així com aquestes peces obtenen la seva bellesa sublim.

El 2012 la parella es va embarcar en un programa Màster de la Universitat de Seül, que va aportar altres canvis a l'obra de Sangwoo. Aquí disposava d'uns tallers molt ben equipats on va poder dedicar-se a experimentar i innovar amb els materials tradicionals. Va començar a treballar la porcellana com a material escultòric. Perquè els seus volums aguantessin va afegir materials com paper, altres fibres vegetals i xamota. Partint d'una forma senzilla, com és un volum rodó de porcellana blanca, va anar construint gradualment formes més complexes, sempre des d'unes planxes estirades i batudes.

La introducció de porcellanes acolorides suposa un altre repte: les pastes comercials no van resultar satisfactòries i les va haver d'elaborar segons el seu criteri. Recobreix les peces prèviament texturitzades amb fins a vuit capes de porcellana acolorida i les sotmet a una cocció lenta. Posteriorment treballa la superfície amb una mola de disc de diamant, usant aigua per controlar la pols; és un treball dur que pot portar diversos dies, però que finalment li dona molta satisfacció en

The skysblue.

Lying. 54 x 25 x 20 cm.

Sangwoo Kim treballant

Winter.

veure com la peça es transforma i comença a reluir després de l'últim polit. Ara la superfície presenta un subtil joc de colors estratificats, com les brotxades en un quadre. El color afegeix a les peces un seguit de noves referències ja que les harmonies cromàtiques parlen directament a les emocions.

La connexió que busca amb els visitants de les seves exposicions, les seves opinions

i associacions són molt importants per a ell ("... la peça és com un núvol." "... La superfície em fa recordar pintures de Van Gogh."), tal i com ho serien, per a un terrissaire coreà, la inclinació que senten els seus clients per les seves peces i el plaer que deriva del seu ús diari. En això també Sangwoo es manté fidel als seus orígens. ●

www.sangwookim.com